

[Udenrigsministeren.]

målet er at skabe en sådan styrkebalance, der kan føre til, at krigen opgives som et middel til at nå politiske mål og derved til den forhandling mellem øst og vest om et fredeligt samliv, der kan sikre verdensfreden. Hvis den danske regering ikke følte sig overbevist derom, ville den, som jeg har sagt ved flere lejligheder udenfor denne sal, ikke tage ansvaret for et fortsat samarbejde, thi Danmarks såvel som alle vestlige demokratisers tilslutning til Atlantpagtpolitikken bygger på den mulighed, den giver os for at bevare vor frihed og for dens fredsbevarende indflydelse i overensstemmelse med formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt.

Jeg har hermed svaret på de spørgsmål, som det var naturligt at svare på under denne debat. Jeg håber, at tinget vil tilade mig tilsidst at fremsætte en ganske kort personlig bemærkning.

Samtidig med at man fra alle sider har anerkendt min loyalitet overfor rigsdagen, er der også faldet udtalelser, som giver udtryk for utryghed ved min ledelse af udenrigspolitikken. Jeg skal heroverfor kun sige, at jeg også i fremtiden og i min fremtidige gerning som udenrigsminister vil bestrebe mig for at handle således, at frykten fortsat vil vise sig at være ubegrundet.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har anmodet mig om en redegørelse for mit syn på hele spørgsmålet om skolebyggeriets omfang i den kommende tid og vilkårene for dette byggeri. Jeg vil i den anledning gerne have lov til at sige følgende.

Der er to forhold, som i særlig grad er afgørende for omfanget af det forestående skolebyggeri. Det ene er naturligvis den fortsatte gennemførelse af folkeskoleloven af 1937, det andet er det stigende børnetal, som særlig skaber behov for nye skolelokaler i købstæderne og visse landkommuner med bymæssig bebyggelse.

Der er tidligere dels af ministeriet, dels af Danmarks Lærerforening anstillet undersøgelser af, hvor mange nye skolelokaler der vil være brug for, og udgifterne ved deres fremskaffelse. Der er en betydelig uoverensstemmelse mellem udfaldet af disse to undersøgelser, foretaget henholdsvis i 1950 og i 1951, idet ministeriets undersøgelse fører til et lokalebehov for 600 mill.

kr., medens Danmarks Lærerforenings undersøgelse fører til 1 350 mill. kr.

Det af ministeriet nedsatte skolebygningsudvalg har derfor taget spørgsmålet om skolebyggeriets omfang op til ny undersøgelse, hvorved en tredeling af landet er lagt til grund, nemlig i for det første købstæder, for det andet forstadskommuner og andre landkommuner med bymæssig bebyggelse og stærk tilflytning og for det tredje rene landkommuner. Resultatet af denne undersøgelse vil foreligge i allernærmeste fremtid, og jeg må nøjes med i dag at sige, at den peger i retning af et tal liggende mellem de to tidligere beregnede tal.

Der er i de senere år sat et omfattende skolebyggeri i gang over hele landet. I de sidste 3 finansår er der givet materialebevilling til skolebyggeri svarende til følgende byggesummer: 1949—50 31 mill. kr., 1950—51 40 mill. kr. og 1951—52 46 mill. kr. For indeværende finansår, 1952—53, er materialekvotaen til skolebyggeri oprindelig fastsat til 43 mill. kr., men denne kvota er i efteråret med vinterbyggeri for øje forhøjet til ca. 80 mill. kr. Størstedelen af denne kvota er på nærværende tidspunkt fordelt, og der ligger i ministeriet en del andragender om materialebevilling, hvis behandling vil blive afsluttet i den nærmeste fremtid. I finansåret 1952—53 er der givet materialebevilling til fortsættelse eller afslutning af tidligere påbegyndte byggearbejder ved ca. 75 skoler og til påbegyndelse af nye byggearbejder ved ca. 100 skoler; det sidstnævnte tal kan forventes forøget, når behandlingen af foreliggende materialebevillingsandragender som nævnt i en nær fremtid er afsluttet. Ved igangsættelsen af større byggearbejder må der regnes med, at arbejderne skal fortsættes ind i det følgende finansår, og det kan derfor ikke undgås, at der herved på forhånd lægges beslag på en del af den forventede materialekvota for det kommende finansår. For finansåret 1953—54 er der på denne måde foreløbig lagt beslag på en materialekvota svarende til en byggesum af 30—35 mill. kr.

Ved fordelingen af materialebevillinger har ministeriet hidtil måttet indskrænke sig til fortrinsvis at anbefale materialebevilling til byggearbejder ved skoler, som på grund af børnetallets stigning, eller fordi skolebygningen er kasseret som sundhedsfarlig, ikke kan gennemføre undervisningen